

ומבארט הגמרא: **מאי טעמא דמאן דאמר יש לבוד באמצע?**

מדין תורה אסור לטלטל בשבת חפץ ארבע אמות ברשות הרבים. אבל מבוי [סמטא העשויה לפני חצירות הבתים], המוקף שלוש מחיצות, אף שמותר מדין תורה לטלטל בו יותר מארבע אמות, ודינו כרשות היחיד, אסרו חכמים לעשות כן, שמא יבואו לטלטל ברשות הרבים.

אלא שהתירו חכמים לטלטל בו על ידי העמדת קורה רחבה טפח על כתלי המבוי, בפתח הכניסה למבוי. וטעם היתר זה: יש שאמרו שהוא משום "היכר", שעל ידי זה לא יבואו להחליפו ברשות הרבים. ויש

שאמרו שהוא משום "מחיצה", שאנו רואין כאילו הקורה יורדת וסותמת כמחיצה, ונמצא המבוי מוקף מארבע רוחותיו.

דתניא: קורה המתרת את המבוי כאשר היא נתונה מעל הכתלים בפתחו של המבוי הפונה לרשות הרבים, **היוצאה מכותל זה של המבוי, ואינה נוגעת בכותל האחר שמצידו השני של המבוי,**

וכן שתי קורות הנתונות זו מול זו לרוחב המבוי, אחת יוצאה מכותל זה של המבוי, ואחת יוצאה מכותל אחר שכנגדו, ואינן נוגעות זו בזו, אם היה המרחק בין הכותל והקורה [במקרה הראשון], ובין שתי הקורות [במקרה השני], **פחות משלשה טפחים, אינו**

אוויר רחב כדי ראשו, אבל בפחות מזה אין הסוכה נפסלת, שאם לא כן, תפסל סוכה שצילתה מרובה עד שיעשנה מעובה כמין בית.

338. וכתבו התוספות, דהיינו למעלה, באמצע הסכך, אבל באמצע הדפנות לכולי עלמא אמרינן "לבוד", שהרי דופן העשויה קנה אחר קנה המרוחקים פחות משלושה טפחים זה מזה כשרה. ומדבריהם נראה, שבדפנות הסוכה לכולי עלמא אמרינן "לבוד", בין באמצע בין מן הצד, אבל בסכך הסוכה אומרים לבוד רק מן הצד ולא מן האמצע.

אמנם הר"ן כתב: וטעמא דמאן דאמר אין לבוד בסכך, מדאמרינן [לעיל ה ב] "שיעורין חציצין ומחיצין, הלכה למשה מסיני". ומבארט הגמרא: "מחיצין" נמסרה ההלכה למשה מסיני לגבי שלושה ענינים: גוד אסיק, **לבוד**, ודופן עקומה. ומבואר, שלדעת הסוברים אין לבוד באמצע, כל דין לבוד נאמר דוקא לגבי מחיצות הסוכה ולא לגבי הסכך, ומשום כך סבר שדוקא בדפנות נאמרה הלכה זו ולא בסכך.

עוד כתב הר"ן: אם היה אוויר שלושה טפחים מן הצד סמוך לדופן, והוסיף עליו סכך פסול כדי למעטו, אם עשה זאת סמוך לסכך ממש, ונשאר אוויר בינו ובין הדופן פחות משלושה טפחים, הרי זה מיעוט לכולי עלמא, גם לדעת הסובר אין לבוד באמצע, שהרי עתה האוויר הוא מן הצד. אבל אם הוסיף את הסכך הפסול סמוך לדופן, ונשאר אוויר בין הסכך הפסול שמיעט בו לסכך הסוכה, אין אומרים לבוד, כיון שהלבוד הוא באמצע הסכך. אף על פי שאם תאמר "דופן עקומה" להחשיב את הסכך שמיעטת בו כחלק מן הדופן, יעשה על ידי זה כלבוד מן הצד.

והטעם: משום שאין אומרים שתי הלכות בהכשר אותה סוכה, וכאן להכשר סוכה זו צריך שתי הלכות: א. להחשיב את הסכך הפסול הסמוך לדופן כחלק מן הדופן על ידי ההלכה של "דופן עקומה". ב. לאחר מכן, לבטל את האוויר שביניהם מדין "לבוד". ועיין תשובות רבי עקיבא איגר סימן יב, הובאו דבריו לעיל דף יז בילקוט מפרשים.